

Cesta sedmiboolestné Panny Marie

Rozjímání

2018

1) Uvedení Ježíše do chrámu, obětování a odevzdání Otci a Simeonova předpověď.

Nápěv písně: Hořké muky – č. 304

Obětuješ, Dítě v chrámě,
Simeon mu požehná.
V jeho slavném hořkém slově
ostrý meč se ukrývá.

**Vtiskni v nás svých sedm ran,
ať je každý nese rád
pro spásu svou, pro spásu všech,
láskou uzdravíme svět.**

Z Lukášova evangelia Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: " Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat - i tvou vlastní duši pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí."

/Lk 2, 34-35/

Stojíme na začátku bolestné cesty Panny Marie i církve. Jako Maria, i my jdeme s Kristem a za Kristem. Už zde si musíme uvědomit, že to nebude jednoduchá cesta. Čeká nás námaha, trápení, oběti. Ale je to též cesta lásky, kdy se vydáváme druhým, a tak jistě zakusíme i mnoho radosti.

Nejprve je třeba se s Kristem obětovat Otci – tedy vzdát se **svých** představ o spáse, o tom co je třeba dělat. Zsvětít se Otci znamená přijmout jeho plán spásy. Naslouchat mu v modlitbě, poznávat jeho vůli a všechny své úmysly probírat v jeho přítomnosti. Dotazovat se na jeho cesty a poznávat je skrze četbu Písma svatého.

Stejně tak je třeba se vzdávat svých představ, jací by měli být lidé v našem okolí. Je třeba i je přijímat takové jací jsou a svěřovat je v modlitbě Bohu. Podobně ani děti nemůžeme zcela vtěsnat do našich šablon, ale spíše s nimi a pro ně hledat Boží vůli.

Prosme Pána: *Prosíme tě vyslyš nás.*

- nauč nás, Pane, vzdávat se svých představ a přijímat představy tvé
- tak jako Maria v chrámě, i my ti Otče svěřujeme naše děti a prosíme o tvou ochranu pro ně a moudrost k jejich výchově pro všechny rodiče
- přitáhni k sobě naše děti a dej, ať naleznou také cestu ke chrámu
- nauč nás odevzdávat tobě naše bolesti i radosti a posiluj nás na cestě následování tvého Syna, abychom vytrvali
- také tobě, Maria, svěřujeme vše co nás tíží. Vezmi si to do svých dlaní a přimlouvej se za nás.

2) Útěk do Egypta

2) Herodes chce ve svém hněvu
vzít život Ježíši
Ty však spěcháš se svým Synem
do vyhnanství v Egyptě.

**Vtiskni v nás svých sedm ran,
ať je každý nese rád
pro spásu svou, pro spásu všech
láskou uzdravíme svět.**

Z Matoušova evangelia: /Mt 2, 13-14/

Když (mudrci) odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu, neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil." On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku a odešel do Egypta.

Maria, Josef i Ježíš zakoušejí osudy vyhnanců. Kolik lidí muselo odejít ze své vlasti kvůli nebezpečí, které jim hrozilo, či kvůli politickým rozhodnutím. Svatá rodina je jim nablízku. A Maria prožívá bolest vyhnanců ve svém srdci – tehdy i dnes:

Jsou ale i naši lidé a naše rodiny, které zakouší osudy vyhnanců, když žijí na okraji společnosti. Jistě, mnozí si svou situaci zavinili sami, přesto jim Bůh chce také poslat anděla, který by jim umožnil návrat. Možná počítá i s námi. Zkusme na chvíli odejít do Egypta – přiblížit se (alespoň v duchu) k jakýmkoliv vyhnancům a přemýšlet o tom, jak jim pomoci.

A zkusme také alespoň na chvíli odcházet také do vyhnanství v egyptské poušti – do samoty a postu, abychom unikli smrtícímu vlivu uspěchaného a sobecky laděného světa.

Prosme:

- o pomoc pro všechny uprchlíky, kteří utekli před násilím ze svých domovů
- za mír, bezpečí a spravedlnost pro země, z nichž uprchlíci přicházejí
- otevři srdce lidí v zemích, kam uprchlíci doputovali, aby je s láskou a moudrostí přijali a účinně jim pomohli
- prosme o pomoc lidskou i Boží, pro rodiny i jednotlivce žijící na okraji společnosti
- pomoz, Pane, také lidem, kteří se vzájemně odcizili a touží po smíření
- prosme o vnímavost k Božímu hlasu a moudrost k rozhodování
- prosme o svornost pro naše rodiny

3) Maria ztrácí, ale pak po třech dnech nalézá Ježíše v chrámě

3) Po radosti Velké noci
nastává teď zkouška Tvá
Hledáš Dítě na všech místech
nalezneš ho ve chrámě.

**Vtiskni v nás svých sedm ran,
ať je každý nese rád
pro spásu svou, pro spásu všech
láskou uzdravíme svět.**

Z Lukášova evangelia

A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě...

/Lk 2, 43-45/

Maria ztrácí Ježíše. Bolestná zkušenost. Ale nejde to jinak. Ježíš musí dospět a poslouchat především svého Otce – Boha. Každé dítě a každý rodič musí udělat podobnou zkušenost. Nelze činit druhé příliš závislými na nás, na našich názorech a představách. Každému je třeba dopřát náležitou svobodu, ale přece jen s určitou opatrností – neboť jsme zodpovědní jeden za druhého.

Můžeme ale také myslet na ty, kteří se vzdálili od matky církve, kteří již nepřicházejí do chrámu, či do společenství a také na ty, kteří sešli na nepravé cesty, které vedou do záhuby.

Maria našla Ježíše v chrámě. Hledejme tedy své bližní duchovně tam.

V chrámu modlitby, i v chrámu srdce.

Kéž i celá církev je matkou hledající své zatoulané syny a dcery.

Pamatujme i na všechny, kteří se měli rádi a nyní prožívají rozdělení

Prosme, doprovázeni přímlovou matky Ježíšovy:

- pomoz všem rodičům a vychovatelům moudře vést děti
- ujmí se těch, kdo ztratili víru, ale i všech, kdo hledají pevný základ pro svůj život.
- za dar kajícího a pomoci k obrácení pro ty, kteří zabloudili pod vlivem zla
- za pomoc pro ty, kteří ztratili smysl života, nebo se nacházejí v nějaké krizi, či depresi
- ovaž, Pane, zraněná srdce těch, kdo prožili zklamání v lásce, kdo zažili rozchod s partnerem, nebo ztrátu přátelství
- pomoz nám vytvářet živá společenství, aby každý kdo mezi nás přijde, našel Tebe uprostřed nás.

4) Setkání Marie a Ježíše na křížové cestě

4) Vidíš Syna ztrápeného
jíti cestou křížovou.
Soucit Tvůj ho posiluje
blížkost Tvá ho pozvedá

**Vtiskni v nás svých sedm ran,
ať je každý nese rád
pro spásu svou, pro spásu všech
láskou uzdravíme svět.**

Z Lukášova evangelia

Za ním šel veliký zástup lidu:

ženy nad ním naříkaly

a oplakávaly ho. *Lk 23, 26-27*

Mariino srdce je sevřeno bolestí při pohledu na Ježíšovo utrpení. Jde mlčky s ním. Jejich pohledy se setkávají, rozumějí si, i když mlčí. Kolik síly načerpal Ježíš asi z Mariina pohledu.

Maria, pohlédni také na bídu mou a bolest všech nemocných. Jsi mateřskou tváří Boží, kéž se jich, i všeho chorého, Tvůj soucit dotkne a přinese Boží pomoc a zdraví.

Nauč i mě svému pohledu, pohledu soucitnému i povzbuzujícímu, který by nebyl nikdy zklamaný, znechucený, zoufalý, ale uměl obdivovat a nadchnout. Bože dej mému pohledu hloubku, abych poznal Tvou přítomnost ve všem, co mne obklopuje. Ať je můj pohled čistý a pevný, ať umí být také něžný, ať naučí mé oči plakat. Dej, ať můj pohled neposkvvrňuje, čeho se dotýká, ať přivádí k Tobě, ať nepřivádí do rozpaků, nýbrž ať uklidňuje, ať zve a povzbuzuje k přemáhání.

Ježíši, nauč mě sloužit Mariinou „mlčící láskou“ a dej, abych byl pro Tebe trpícího v mých bližních, čím ona byla Tobě při tomto zastavení.

Prosme, doprovázeni přímluvou matky Ježíšovy:

- pohlédni Bože, na naše nemocné a obtížené těžkostmi a dopřej jim sílu a uzdravení
- otevři naše oči pro nouzi našich bližních a dej nám sílu i moudrost k pomoci
- proměň srdce těch, kdo nejsou schopni soucítit s trpícími a pomáhat jim
- daruj lásku a sílu všem charitním pracovníkům a těm, kdo se věnují pomoci druhým

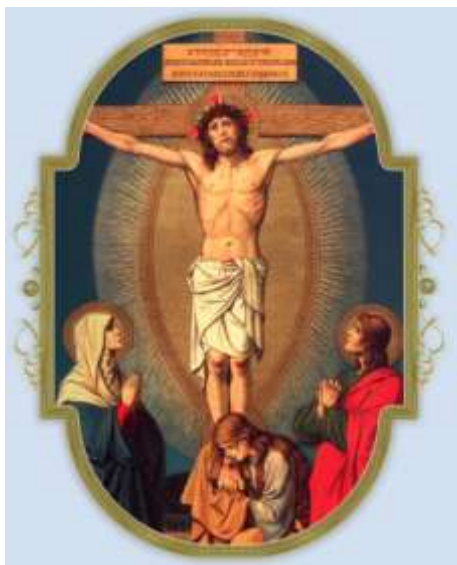
5) Maria pod křížem svého syna

5) Vedle kříže svého Syna
stojí Matka bolestná
Věrně jako mučednice
trpí s ním za hřích lidstva.

**Vtiskni v nás svých sedm ran,
ať je každý nese rád
pro spásu svou, pro spásu všech
láskou uzdravíme svět.**

Z Janova evangelia /Jn 19, 25-27/

**U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra
jeho matky, Marie Kleofášova a Marie
Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a
vedle ní učedníka, kterého miloval,
řekl tomu učedníkovi: "Hle, tvá matka!"
V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě.**

Maria v onen Velký pátek nemyslí na sebe. / Jenom a pouze na Něho. / Na Marii je spolehnoutí. / Maria Ježíše v jeho opuštěnosti neopouští. / Jeho učedníci ho opustí všichni. /

Ukáže se, že veškeré sliby Ježíšových učedníků jsou jen prázdná slova. / Učedníci doufají v úspěch v činnosti. / Jejich Mistr se však rozhodne pro trp-nost. / Učedníci se dají na útek. Maria však stojí! / Stojí — pod křížem. / Stojí ve slově — Ukřížovanému. / Maria věří. / Věří svému Synovi. / Věří jeho slovu. / Věří — a stojí neochvějně. / Půda se jí kymácí pod nohama. / Slunce nevydává záři. / Lidé se posmívají a pošklebují: „Spoléhal na Boha, ať ho vysvobodí!“ / Nebo ho Bůh opustil?

Otec mlčí. / Ukřížovaný mluví —jako vždycky — o lásce: / „Ženo, hle, Tvůj Syn!“ Ten po Tvém boku — Tě potřebuje! / Zapomeň na svůj zármutek. / Mysli na Jana! / A ty, Jane, „Hle, tvá matka!“ /

Mysli na její utrpení. / Nenechávej ji samotnou, Toto je mé jediné přání: / „Milujte se navzájem, jako jsem miloval vás!“ / Nic jiného jsem nechtěl říci svým životem a smrtí. / Neboť jediné, co zůstane — je láska.

Maria a Jan uvěří jeho Slovu. / Uvěří poselství lásky. / Proto je Jan vpravdě jeho bratr a Maria jeho opravdová Matka — a navždycky a pro všechny, kteří věří tak jako ona.

- prosme za posilu pro všechny nespravedlivě pronásledované a mučené
- prosme za nemohoucí, postižené, trpící nevyléčitelnou nemocí a hlubokými depresemi - buď jim Pane nablízku a dej ať zažívají blízkost lidí milujících
- prosme za sílu pro ty, kdo pečují a navštěvují trpící
- prosme o vytrvalost a lásku pro všechny členy rodin (i té farní), aby zůstali věrni tomu, kdo snáší těžký kříž

6) Ježíšovo tělo vloženo do klína Matky

6) Jeho tělo z kříže sňali
vložili ho na Tvůj klín.
Stejně chováš tělo církve
oživí je Boží Duch.

**Vtiskni v nás svých sedm ran,
ať je každý nese rád
pro spásu svou, pro spásu všech
láskou uzdravíme svět.**

Ukřižované tělo Pána Ježíše vkládají na
patenu Mariiných rukou. Ona je v tuto chvíli
obětuje. Obětuje to nejdražší - svou Lásku.
Věří, že to co odevzdáme Otci, on promění a
znovu přivede k životu

A tak zvláště myslíme na bolest matek, které drží ve svých rukou a ve svých
zkormoučených myslích děti, kterých se musely vzdát. Pamatujeme na všechny
rodiče hledící na děti zabitě ve válečných konfliktech, při nejrůznějších nehodách,
zemřelé po těžkých nemocech, i na rodiče dětí, které si sami vzaly život. Ujmi se
jich, Pane, i ty Maria, ať pocítí vaši útěchu a především naději na opětovné
shledání v Bohu.

A také já kladu, Maria, na patenu Tvých dlaní svou lásku, své pády, svou
maličkost, svou bezmocnost... Ty sama to podej Otci k proměně. Nauč mne,
prosím, vše, co ve svém životě prožívám, posvětit, tj. spojit s Bohem, vtáhnout do
svého vztahu s Bohem, pozvednout, tj. obětovat, a proměnit, tj. dívat se na věc
jinýma – tvýma očima, Maria...

Panno Maria! **Oroduj za ně!**

- za matky trpící ztrátou svého dítěte: **oroduj za ně**
- za rodiče prožívající smrt svých dětí: **oroduj za ně**
- za ty, kteří chtějí pomáhat zarmouceným: **oroduj za ně**
- za členy církve trpící stavem odumírající farnosti: **oroduj za ně**
- za děti, oplakávající své zemřelé rodiče: **oroduj za ně**
- za všechny oběti nespravedlnosti: **oroduj za ně**
- za země, kde jsou lidé nespravedlivě pronásledováni: **oroduj za ně**
- za lidi jimž se zhroutil smysl života: **oroduj za ně**
- za ty, kteří nevidí výsledky svého dobrého snažení: **oroduj za ně**
- za všechny lidi neúspěšné a neumějící se v životě prosadit: **oroduj za ně**

Pod ochranu Tvou se utíkáme....

7) Maria s bolestí pohřbívá svého syna

7) Až se život k cíli schýlí
Matko naše, při nás stůj.
Tělo do tmy ponoří se
duši k Pánu doprovod'.

**Vtiskni v nás svých sedm ran,
ať je každý nese rád
pro spásu svou, pro spásu všech
láskou uzdravíme svět.**

Z Markova evangelia

A když už nastal večer - byl totiž den přípravy, předvečer soboty - přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy vešel k Pilátovi a požádal ho o Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel, zavolal si setníka a zeptal ho, je-li už dlouho mrtev. A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi. Ten koupil plátno, sňal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu do hrobu přivalil kámen.

/Mk 15, 42-46

Není smutnější chvíle. Ten, kterému jsi, Maria, dala pozemský život, se vrací do lůna země, aby se zrodil k životu novému-věčnému. Tak jako vkládáme do země semínko, aby z něj vyrašil do prostoru nad zemí klíček, z něhož se stane, rostlina či strom, dáváme zemi těla našich blízkých a věříme, že jejich život přejde do světa nadpozemského, kde se rozvine do netušených možností.

Prosíme Tě, Pane:

- smiluj se nad všemi našimi zemřelými a přijmi je do své náruče
- odpusť jim všechny jejich hříchy
- potěš všechny pozůstalé
- dej ať ti, kteří pomáhají pozůstalým, je umí také potěšit

A protože i náš pozemský život skončí, svěřme se do přímluv Panny Marie:

- ve chvílích našeho odchodu z tohoto světa, abychom neodcházeli nepřipraveni a s nekajícím srdcem - **přímluv se za nás**
- až už se nebudeme moci modlit a přestaneme vnímat okolí **přímluv se za nás**
- až nám žalobce bude připomínat naše hříchy **přímluv se za nás**

Matko, doprovod' nás jako naše ochránkyně do sboru svatých, kde zní sláva Otci i Synu i Duchu svatému na věky věků. Amen.